

# РЕШЕНИЕ

№ 13730

гр. С., 09.08.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 56 СЪСТАВ**, в публично заседание на девети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н. Д. С. М.

при участието на секретаря Р. Е. Д.  
като разгледа докладваното от Н. Д. С. М. Гражданско дело № 20221110117935 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на „К. Т. КФТ“ ООД, регистрирано в Търговския регистър на У., срещу „Е. Т. Е. Г.“ ЕООД, с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл. 372, ал. 1 ТЗ вр. чл. 1, пар. 1 и чл. 31 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR) за заплащане на сумата в общ размер от 6328,57 евро, представляваща неплатено превозно възнаграждение по 5 бр. заявки за транспорт, за които са издадени фактури № 3081 от 04.08.2021 г., № 3201 от 16.08.2021 г., № 3769 от 28.09.2021 г., № 3761 от 28.09.2021 г. и № 3858 от 05.10.2021 г.

В исковата молба се твърди, че в периода юли-ноември 2021 г. страните са били в трайни търговски отношения, като ответникът възлагал на ищеца извършването на международни превози на товари. Сред тях били и следните пет транспортни заявки, които ищецът изпълнил надлежно, но не му било заплатено изцяло договореното превозно възнаграждение: 1. транспортна заявка № 50211002609 с дата на товарене 31.07.2021 г. от пункт град П., Г. и дата на доставяне в краен пункт – град П., С. на 04.08.2021 г., с уговорена цена за превоза 1490 евро; 2. транспортна заявка № 50211002700 с дата на товарене 10.08.2021 г. от пункт град П., Г. и дата на доставяне в краен пункт – град П., С. на 13.08.2021 г., с уговорена цена за превоза 1490 евро; 3. транспортна заявка № 50211003119 с дата на товарене 24.09.2021 г. от пункт град Лариса, Г. и дата на доставяне в краен пункт – град Будапеща, У. на 28.09.2021 г., с уговорена цена за превоза 1250 евро; 4. транспортна заявка № 50211003143 с дата на товарене 24.09.2021 г. от пункт град П., Г. и дата на доставяне в краен пункт – град П., С. на 29.09.2021 г., с уговорена цена за превоза 1490 евро; 5. транспортна заявка № 50211003168 с дата на товарене 29.09.2021 г. от пункт град П., Г. и дата на доставяне в краен пункт – град П., С. на 04.10.2021 г., с уговорена цена за превоза 1490 евро. За дължимите суми по посочените транспортни заявки били издадени съответно фактури № 3081 от 04.08.2021 г., № 3201 от 16.08.2021 г., № 3769 от 28.09.2021 г., № 3761 от 28.09.2021 г. и № 3858 от 05.10.2021 г. За тези превози било извършено единствено частично плащане на стойност 881,43 евро, а остатъчното неплатено възнаграждение възлизало на сумата от 6328,57 евро. Причината, поради която възложителят на

превоза не заплащал този остатък, бил спор между страните по заявка № 50211002609, касаещ проникването на мигранти при товара. Ищецът поддържа, че ако в резултат на това проникване са настъпили вреди, те възлизат на не повече от калкулираната в приложен към исковата молба доклад сума от 635,66 евро. При тези твърдения ищецът моли съда да осъди ответника да му заплати сумата от 6328,57 евро, претендирана като остатък от дължимо възнаграждение по посочените пет транспортни заявки, ведно със законната лихва от предявяването на исковата молба – 04.04.2022 г., до окончателното ѝ заплащане. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника - „Е. Т. Е. Г.“ ЕООД, който не спори, че е осчетоводил издадените от ищеца фактури за извършен превоз по процесните пет транспортни заявки. Поддържа обаче, че ищецът не е изпълнил надлежно възложените му транспортни услуги. Заявява, че е прихванал част от дължимото възнаграждение като обезщетение за вредите, претърпени по транспортна заявка № 50211002609. Товарът по тази заявка се състоял от празни алуминиеви кенове, които били замърсени от влезли в ремаркетото към превозващия камион мигранти. Предвид това получателят на товара взел решение да унищожи целия товар с цел спазване на практиките за безопасност в хранителната индустрия, като не приел предложението в сочения от ищеца доклад да извърши дезинфекция на кеновете с озон. Тъй като именно на ответника било възложено извършването на превоза, а последния го превъзложил на ищеца, получателят на товара предявил претенция за обезщетение към ответника. Заплатено по тази претенция било обезщетение в размер на исковата претенция – 6328,57 евро. Предвид това, ответникът моли съда да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

**Съдът, след като взе предвид доводите на страните, и като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа и правна страна следното:**

На основание чл. 153 ГПК като неоспорени от ответника и ненуждаещи се от доказване с доклада по делото са отделени следните обстоятелства – че между страните са сключени посочените пет договора за превоз и че средната пазарна цена на превозваните кенове към момента на изпращането им след припсване на скрап, възлиза на сумата от 6328,57 евро.

Наличието на сключени договори за превоз се установява и от представените на лист 150-168 и 182-187 по делото товарителници. От същите се установява, че за периода юли – септември ответникът „Е. Т. Е. Г.“ ООД е извършил 5 на брой превоза на товари. От представените на лист 49-53 по делото фактури се установява, че общата стойност на възнагражденията, които ответникът е следвало да изплати на ищеца по тези договори за превоз е в размер на 7210 евро.

Между страните не се спори, че ответникът е извършил частично плащане на задълженията си към ищеца по процесните договори за превоз в размер на 881,43 евро.

Възникналият между страните спор касае изпълнение по една от заявките за превоз, а именно транспортна заявка № 50211002609. От приложена по делото ЧМР Товарителница се установяват основните елементи на договора за превоз – изпращач Crown Hellas Can Packaging S.A., Централно управление А., Г., завод в П., получател на стоката – Crown Bevcan Slovakia Sro, Кечнец, С., място на доставка на стоката – П., С., място и дата на вземане на стоките – завод в П.: индустриална зона П., Г., указания на изпращащата страна – Производителят/изпращачът на стоката/ не позволява на превозвача разтоварването и товаренето /пренатоварването/ на стоките от едно превозно средство на друго; не позволява на транспортното средство да се движи офроуд или да товари /претоварва/ стоките от едно превозно средство на друго. Посочен е превозваният товар – празни алуминиеви кенчета опаковани в 20 бр. пакети

– палети, с общо брутно тегло от 2574 кг. Като превозвач е посочено дружеството Е. Т. Е., SS\*\*\*WDV\*\*\* (съгласно изявленията в исковата молба товарен автомобил № SS\*\*\* с ремарке с рег. № WDV\*\*\* ).

Страните не спорят относно обстоятелството, че товаренето на стоката е извършено от ищеца като превозвач в гр. П., Г., като товаренето е извършено на полуремарке, теглено от камион. Не спорят още, че след натоварването вратите на полуремаркетата са били пломбирани, а при преминаване на гранично-пропускателния пункт и извършване на проверка от страна на митническите органи пломбата е била махната, вратите са били отворени и е установено, че в ремаркетата пътуват три лица. Товарната композиция продължила пътуването си и пратката е доставена на купувача в С. на 04.08.2021 г. При приемането на пратката получателят посочил, че пратката не може да се използва за производство поради риск от замърсяване и технически повреди. Поради това превозвачът докладвал събитието на своя застраховател и бил извършен оглед на товара и оценка на вредите. Впоследствие целият товар е унищожен.

Съгласно заключението на доклада от инспекцията на лист 220-230 по делото, по време на огледа на стоките не са открити никакви следи от замърсяване. Установени са 7 бр. палета със следи от стъпки, като горните два реда на тези палета са увредени, а по кутиите /кеновите/ под тях няма следи за физическо въздействие, поради което могат да бъдат дезинфекцирани. Направено е изчисление въз основа на констатираните физически вреди на 7 бр. палета, като е установено, че на всеки ред има по 360 кена, и е установено, че загубата на стоки е в размер на 342,82 евро, като тяхната остатъчна стойност е 107,46 евро, т.е. 235,36 евро, разходите за дезинфекция и преупаковане възлизат на 400 евро, поради което размерът на загубата е 635,36 евро. След огледа от представители на застрахователя е предложено на получателя да извърши дезинфекция с озон на товара, за да се отстрани риска от замърсяване. Това предположение не е прието от получателя на стоката. Според заключението на доклада бракуването на целия товар е неоправдано.

От представената кореспонденция на лист 107-126 и 231-243 по делото между получателя на товара – Crown Bevcan Slovakia и оценителя се установява, че получателят не желае да извърши препоръчаната от оценителя процедура по дезинфекция на товара с озон, поради това, че всеки отделен кен ще трябва да бъде разопакован на ръка, обработен с озон на ръка и опакован отново на ръка. Същевременно, за ефективността на подобна процедура получателят трябва да направи микробиологично изследване и да се допита до регулаторния си орган и клиентите си относно въпроса дали такова обработване с озон не би имало неблагоприятно въздействие върху продуктите. От друга страна, всяко пряко въздействие върху кена променя неговите характеристики. Поради това, при получателя на пратката кеновете се подреждат по определен начин и теглото се разпределя равномерно по такъв начин, че да няма риск за тяхната цялост. В конкретния случай не е ясно каква тежест и сила са упражнени върху кеновете. Всяка лека деформация на кена може да доведе до фалшифи шевове, а те невинаги са лесно видими, и изтичане на продукт. Всеки поет риск може да доведе до изтегляне от пазара на големи количества продукти на ключови за получателя клиенти. Същевременно, оценителят е дал пример на получателя на пратката с други подобни на неговия случай, при които е била извършена дезинфекция на пратки с озон, която процедура е била приета от клиентите, като е предоставил и координати на фирмата, която е извършила тези процедури.

От заключението на съдебно-химическата експертиза на лист 335-348 по делото, се установява, че пратката е съдържала 20 пластмасови палети празни алуминиеви кутии /кенове/ за различни напитки. Кеновете са били организирани на два

реда, между отделните редове е имало картонени листове. Най-отгоре на опакования в палет товар е имало лист хартия с метална рамка. Целият товар е опакован със стреч фолио. Установено е нарушаване на целостта на транспортната опаковка на две от проверените транспортни палета. Не се установява цялостно разкъсване на стреч опаковката и последващи увреждания на палетата. Според заключението частично повредените палета и намиращите се в тях кенове могат на бъдат дезинфекцирани трайно и ефективно с озон без да бъде увредена тяхната структура. Използването на озон за дезинфекция е доказано безвреден процес за здравето на хората. Според вещото лице наличието на стъпки върху част от транспортираните обекти и частично разкъсване на стреч опаковката на две от тях не е достатъчно основание да се смята, че товарът е увреден механично и замърсен химично. По делото липсват доказателства за вирусово или бактериално замърсяване на товара, поради което може да се приеме, че кеновете могат след подходяща дезинфекция да бъдат вложени в производство на безалкохолни напитки.

Съдът кредитира заключението в частта относно фактическите констатации, дадени като отговор на поставените задачи, но не е обвързан от направените от вещото лице предположения относно възможността конкретните превозвани кенове да бъдат използвани безопасно при бутилиране. Съдът не кредитира заключението по съдебно-химичната експертиза в частта относно направените от вещото лице изводи, според които *„Наличието на стъпки върху част от транспортните обекти и частично разкъсване на стреч опаковката на два от тях не е достатъчно условие да се счита, че товарът е увреден механично и замърсен химично. Това дава основание да се приеме, че металните кенове не са увредени механично и замърсени химично и биологично и могат да бъдат вложени в производството на безалкохолни напитки“*. Този извод излиза извън обхвата на поставените към вещото лице задачи, като въпросите към него са безопасно ли е поначало за човешкото здраве използването на озон и могат ли кеновете да се използват при бутилиране на безалкохолни напитки след обработването им с озон. Вещото лице няма за задача да дава заключение относно начина, по който следва да бъде решен възникналият между страните спор, в тази връзка извън компетентността и задачите на вещото лице е и препращането към Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки, която освобождава превозвача от отговорност за загуба или повреда, ако товарът не е подходящо опакован.

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза на лист 289-290 по делото, което съдът кредитира като обективно и обосновано, изготвено от специалист, притежаващ необходимите знания, се установява, че сумата от 6328,57 евро е прихваната от задължение на получателя – Grown Bevcan Slovakia към ответника.

**При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:**

По иска с правно основание чл. 372, ал. 1 ТЗ вр. чл. 1, пар. 1 и чл. 31 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR):

За основателността на иска следва да се установи от ищеца по делото, че ответникът му е възложил извършването на посочените пет договора за превоз, надлежното им извършване, договореното възнаграждение и неговата изискуемост.

В тежест на ответника е да докаже възражението за прихващане с правно основание чл. 103, ал. 1, вр. чл. 82 ЗЗД, а именно – че в резултат на некачествено извършен превоз от ищеца по една от транспортните заявки е претърпял вреди, съответстващи по размер на исковата претенция, както и изискуемостта на обезщетението към ищеца за тези вреди.

В тежест на ищеца е да докаже наличието на обстоятелства, изключващи

отговорността му – вредата да се дължи на непреодолима сила, на качествата на товара или на явно неподходяща опаковка, ако товародателят е дал съгласие по реда на чл. 370, ал. 3 ТЗ.

При така разпределената доказателствена тежест, съдът намира, че искът е неоснователен. Съображенията за това са следните:

Между страните не е спорно, че между тях са възникнали договорни правоотношения по отношение на пет транспортни заявки, по които ответникът е следвало да заплати на ищеца възнаграждения в общ размер на 7210 евро.

Не се спори още, че превозът е изпълнен, както и че ответникът е извършил частично плащане на възнагражденията по петте транспортни заявки в размер на 881,43 евро. Следователно в тежест на ответника поначало е възникнало и останало като дължимо задължение за плащане на остатъка от общата сума от 7210 евро, а именно сумата от 6328,57 евро.

Доказване на иска по основание налага разглеждане на наведеното възражение за прихващане по чл. 103, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 82 ЗЗД, вр. чл. 17, ал. 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки.

Първото спорно обстоятелство от правна страна е относно качеството, в което ответникът е извършил възлагането – дали въз основа на спедиционен договор, съгласно твърденията на ищеца, или като превозвач, който превъзлага извършването на превоза на ищеца – според твърденията на ответника. Доколкото спорът се свежда относно изпълнението на задължения на ищеца по транспортна заявка № 50211002609 и само по отношение на нея по делото се установява неизпълнение, то на изследване подлежат правоотношенията по същата.

Съгласно разпоредбата на чл. 4 от Конвенцията CMR, договорът за превоз се установява с товарителница. Доколкото в същата като превозвач е посочен „Е. Т. Е.“, то съдът приема, че ответникът „Е. Т. Е. Г.“ ЕООД в отношенията с товародателя действа като превозвач, който превъзлага извършването на превоза на ищцовото дружество, за което по делото не е спорно, че реално е осъществило превоза.

Съгласно разпоредбите на чл. 372, ал. 1 и 2 ТЗ товародателят плаща възнаграждението при сключването на договора, освен ако е уговорено друго, а ако възнаграждението не е платено от товародателя, то се плаща от получателя при приемане на товара.

Съгласно разпоредбата на чл. 374, ал. 1 ТЗ, ако превозвачът извърши превоза изцяло или отчасти с участието на други превозвачи, той отговаря за действията им до предаването на товара.

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че по отношение на сумата от 6328,57 евро е извършено прихващане от задължение на получателя на пратката към ответника по сключените между тях договори. Следователно, в изпълнение на вменената му по чл. 374, ал. 1 ТЗ отговорност, ответникът като първи превозвач, е поел отговорността за повреди, претендирана от него от получателя на товара. Съответно за формиране на извода относно основателността на възражението за прихващане следва да се даде отговор дали така реализираната отговорност следва да остане в тежест на ответното дружество, или отговорността да се поеме от ищеца, осъществил превоза.

Както бе посочено по-горе, по делото не се спори, че товаренето е извършено веднъж – в гр. П., Г.. Следователно съдът намира, че дружеството „Е. Т. Е. Г.“ ЕООД, действащо като превозвач в отношенията с товародателя, е изпълнил указанията му, отразени в товарителницата. Не се спори още, че както реалното превозване, така и натоварването са извършени от ищцовото дружество в негово собствено превозно

средство, като изявление за това се съдържа изрично в исковата молба (л. 4, ред 14-15). Този извод е в съответствие с изложените от ищеца твърдения, че ответното дружество действа като спедитор, а ищецът – като превозвач.

Според ищеца той, като превозвач, не следва да носи отговорност за вреди на товара, поради това, че нелегалните мигранти са проникнали в товарното ремарке още при товаренето на пратката в гр. П.. Предвид установеното по делото обстоятелство, че пломбата не е нарушена до отваряне на ремаркетото от контролните органи, то съдът намира, че проникването на нелегални мигранти действително е осъществено при натоварване на стоката. Съгласно чл. 368, ал. 1 ТЗ превозвачът е длъжен да пази товара от приемането до предаването му. Съгласно чл. 17, т. 1 от Конвенцията CMR, превозвачът носи отговорност за цялостната или частична липса или повреда на стоката от момента на приемането ѝ за превоз до този на доставянето ѝ. Следователно, без значение дали мигрантите са проникнали още при товарене, или в по-късен момент, превозвачът, респективно неговите служители, са длъжни при полагане на дължимата грижа да установят обстоятелството, че нелегални мигранти пътуват в композицията и да сигнализират компетентните власти, респективно да предотвратят настъпване на вреди на товара.

Следващият спорен по делото от правна страна въпрос е дали е налице пълна или частична повреда на товара вследствие проникването на нелегалните мигранти.

Според заключението на съдебно-химическата експертиза, както и от представения по делото доклад от инспекция, по превозваните палети с кенове не са открити никакви следи от замърсяване, като няма и данни за вирусово или бактериално замърсяване на товара. Не е установено цялостно разкъсване на стреч опаковката и увреждания на палетата, а само на две от палетата. **Върху 7 палета са установени следи от стъпки**, като **горните два реда от палетата са увредени**, а върху останалите кенове не са налице следи от физическо въздействие. Според вещото лице пратката може да бъде дезинфекцирана трайно и ефективно с озон без да бъде увредена структурата на кеновете, а използването на озон за дезинфекция е доказано безвреден процес за здравето на хората. Както вече бе посочено, съдът не кредитира заключението в частта относно предположенията на вещото лице във връзка с начина за решаване на конкретния спор и изводите, направени извън поставените задачи и по-конкретно в частта, според която наличието на стъпки върху част от транспортираните обекти и частично разкъсване на стреч опаковката на две от тях *не е достатъчно основание* да се смята, че товарът е увреден механично и замърсен химично и поради това да се приеме, че кеновете могат след подходяща дезинфекция да бъдат вложени в производство на безалкохолни напитки.

Вместо това съдът намира, че получателят на товара оправдано е предприел по-крайна мярка – унищожаване на целия товар, вместо да пристъпи към дезинфекция на кеновете. Същите са предназначени за използване в хранителната промишленост – за поставяне на напитки в тях, поради което всяко съмнение относно безопасността при употребата им следва с категоричност да бъде избегнато. Опазване на човешкото здраве е основен приоритет, но наред с това съображение, получателят на товара и изразил и други резерви – че всяко пряко въздействие върху кена променя неговите характеристики, че всяка лека деформация може да доведе до фалшифи шевове и изтичане на продукт. Право на получателя на товара е да прецени дали да унищожи целия товар, но дали последиците, респективно финансовата тежест от това решение следва да остане в негова тежест, или да се възложи в тежест на превозвача, зависи от доказване на точното изпълнение на задълженията от страна на последния. Доколкото се установява в случая, че ищецът като превозвач не е изпълнил задължението си по чл. 368, ал. 1 ТЗ да пази товара, а е допуснал проникването в товарното ремарке на

мигранти – лица с неустановен произход и здравословно състояние, без осигурени санитарни условия, и престояли неизвестно с каква продължителност в същото, то съдът приема, че по същество е налице пълно, а не частично увреждане на товара.

При тези съображения съдът приема, че превозвачът дължи обезщетение за вреди за цялостна повреда, а не за частична такава.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от Конвенция CMR, когато съгласно разпоредбите на тази конвенция превозвачът дължи обезщетение за цялостна или частична липса, това обезщетение се изчислява според стойността на стоката на мястото и по времето, когато е била приета за превоз.

Между страните не е спорно, че средната пазарна цена на превозваните кенове към момента на изплащането им след припсване на скрап, възлиза на сумата от 6328,57 евро.

Следователно искът следва да се отхвърли изцяло поради прихващане с вземането на стойност 6328,57 евро, което ответното дружество има срещу ищеца и представляваща удържана от получателя на товара срещу ответното дружество сума, равняваща се на стойността унищожен товар по транспортна заявка № 50211002609.

### **По разноските:**

При този изход на спора, право на разноски има ответната страна.

Ответникът претендира разноски в общ размер от 1412 лв., от които 512 лв. възнаграждение на вещо лице за съдебно-химическа експертиза и 900 лв. адвокатско възнаграждение, като същите следва да бъдат възложени в тежест на ищеца на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

Воден от горното, съдът

## **РЕШИ:**

**ОТХЪВРЯ** предявения от „К. Т. КФТ“ ООД, регистрирано в Търговския регистър на У., със седалище и адрес на управление: У., гр. Ечер, ул. „К.“ № 1 срещу „Е. Т. Е. Г.“ ЕООД, ЕИК \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. С., район „И.“, ул. Н. Б.“ № 27, ет. 3 осъдителен иск с правно основание чл. 372, ал. 1 ТЗ вр. чл. 1, пар. 1, вр. чл. 31 от Конвенцията CMR, за сумата от **6328,57 евро**, представляваща незаплатен остатък от превозно възнаграждение по 5 бр. заявки за транспорт, за които са издадени фактури № 3081 от 04.08.2021 г., № 3201 от 16.08.2021 г., № 3769 от 28.09.2021 г., № 3761 от 28.09.2021 г. и № 3858 от 05.10.2021, поради извършено прихващане по чл. 103, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 82 ЗЗД, вр. чл. 17, ал. 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки със сумата от **6328,57 евро**, представляваща удържана от получателя на товара срещу ответното дружество сума, равняваща се на стойността унищожен товар по транспортна заявка № 50211002609.

**ОСЪЖДА** на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „К. Т. КФТ“ ООД да заплати на „Е. Т. Е. Г.“ ЕООД, ЕИК \*\*\*\*\*, сумата от 1412 лв. разноски в производството.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в 2 – седмичен срок от връчването му на страните.

**Съдия при Софийски районен съд:** \_\_\_\_\_